

Knihy o ptácích

Krtek měl jaro rád.

Vždyť na jaře se vracejí ptáci!

A Krtek byl do ptáků prostě blázen!

Otevřel dveře –

Fííí! Zafičelo

a vítr mu odfoukl klobouk.

„Jéje!“ vykřikl krtek

a utíkal ho chytit.

Zatím Myška
něco hledala
za hromadou krabic.

Nahlížela do pytlů.

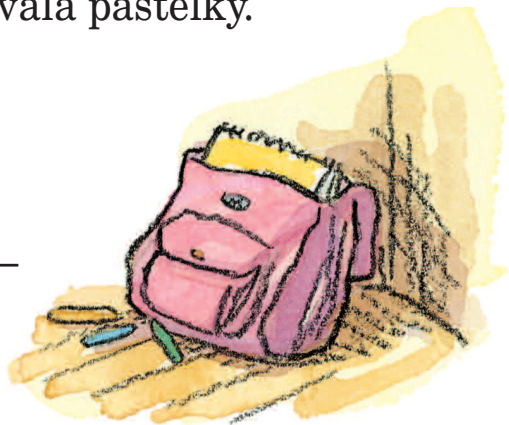
„Vida, tady to je!“ vypískla konečně
a z horní police sundala ruksak.

Do velké kapsy zastrčila blok na kreslení.
Do malé kapsičky schovala pastelky.
ŤUK-ŤUK-ŤUK.

Myška zaslechla,
že někdo klepe.
Pootevřela na škvírku –
Fííí!

Průvan rozrazil dveře
dokořán.

„Páni, to je ale vichr,“
vyjekla Myška
a vrátila se pro šátek.

„Dobré ráno, Myško,“ pozdravil Krtek.

„Máme všechno s sebou na naše ptačí knihy?“

„Zabalila jsem si blok a pastelky,“

zamyslela se Myška. „Mám i dalekohled!

Kam půjdeme nejdřív?“

Krtek si mnul čenich.

„No, ptáci by mohli být schovaní v křoví, ne?“
řekl.

„Skrčíme se v borůvčí.“